

DE DAGERAAD

No. 19-20 - Okt.-Nov. 2003

DE FILOSOFIE ACHTER VASTEN EN 'IED UL-FITR

De Heilige Koran vermeldt in 2:23: "O gij die gelooft! Het vasten is u voorgeschreven, zoals het degenen vóór u werd voorgeschreven, opdat u zich voor het kwaad zult hoeden." Dit vers vermeldt, dat de gelovigen dienen te vasten om zich tegen het kwaad te beschermen, dus om zich te weerhouden van slechte daden. Hiermee bedoelt Allah dat de moslims in de vastenmaand de discipline moeten opbouwen, om ook na de Ramadan van het kwaad weg te blijven.

Er is een overlevering van de Heilige Profeet Mohammed (v.z.m.h.) waarin hij zegt, dat gedurende de vastenmaand de poorten van de hemel wijd open zijn, dat de poorten van de hel gesloten zijn en dat de duivels zijn vastgeketend. De waarheid van deze overlevering zien wij gedurende iedere Ramadan om ons heen. Het is namelijk zo, dat de moslims tijdens deze maand extra veel goede daden proberen te verrichten, evenals extra gebeden en liefdadigheid. Hierdoor opent de vastende de poorten van de hemel voor zichzelf en sluit hij de poorten van de hel voor zichzelf. Zodoende bindt de vastende zélf de duivels vast, namelijk zijn slechte verlangens, die hij in bedwang houdt. Dat is de filosofie achter deze overlevering.

Uiteraard willen wij, dat de poorten van het Paradijs altijd voor ons geopend blijven, dat de poorten van de hel altijd voor ons gesloten blijven en dat de duivels binnen in ons altijd blijven vastgebonden. Dit kunnen wij bereiken, door goede daden te blijven doen en door van slechte daden weg te blijven, ook nadat de vastenmaand is afgelopen. Allah legt ons in de Ramadan een discipline op, een maand lang, met de bedoeling dat wij een bepaald deel daarvan blijven behouden na deze gezegende maand.

DJIHAAD

Door deze discipline in acht te nemen, verrichten de gelovigen de ware

djihaad. Dit wordt vaak vertaald met "heilige oorlog", maar deze betekenis is volstrekt onjuist, omdat er volgens de Koran geen dwang bestaat in de religie. Verder leert de Koran dat de moslim slechts geweld mag gebruiken, als tegen hem wordt gestreden. De ware djihaad is dan ook de strijd, die de gelovige met zichzelf voert om de kwade verlangens in zichzelf te bestrijden. En wij kunnen onszelf versterken in deze djihaad door de gereedschappen die Allah ons daartoe heeft gegeven, zoals gebed en vasten, goed te gebruiken. Vasten zonder de filosofie erachter in acht te nemen is niets anders dan honger en dorst lijden, zonder er enig voordeel eraan over te houden.

LAILAT AL-QADR

De Lailat al-Qadr, de nacht waarop de eerste openbaring van de Heilige Koran plaatsvond, is zowat het hoogtepunt van de vastenmaand. In deze nacht heeft de gelovige namelijk bij uitstek de gelegenheid om vergiffenis te vragen voor zijn/haar zonden.

Het is de gelovige tot voordeel dat deze nacht in het laatste gedeelte van de Ramadan plaatsvindt. Het is namelijk de bedoeling dat de gelovige, na vergiffenis te hebben ontvangen, zo min mogelijk zonden zal begaan om zodoende geestelijk in reine staat te blijven. Daarom krijgt hij gedurende tweederde deel van de Ramadan eerst de gelegenheid om zijn slechte daden af te leren, waarna de periode aanbreekt waarbinnen de Lailat al-Qadr valt. Door deze nacht oprecht in gebed door te brengen, kan hij vergeving krijgen. En doordat hij reeds heeft geoefend in het wegblijven van het kwaad, krijgt hij de gelegenheid een nieuwe start te maken en zodoende een complete verandering in zijn leven te brengen.

EEN COMPLETE VERANDERING

Hierbij is het niet voldoende dat de gelovige slechts zijn innerlijk verbetert. Ieder mens is uitgerust met de

mogelijkheid om zich de eigenschappen van Allah eigen te maken en zodoende geestelijke vooruitgang te boeken. En zoals hij hoopt dat Allah hem volledige vergiffenis schenkt in de Ramadan, in het bijzonder tijdens de Lailat al-Qadr, dient ook de gelovige zijn medemens al datgene te vergeven, wat hem is aangedaan. Hij dient niet slechts een nieuwe start voor ogen te hebben in de relatie met zijn Schepper, maar ook in de relatie met zijn medemens. Expliciet stelt de Koran in 49:10: "De gelovigen zijn slechts broeders. Breng daarom verzoening tussen hen tot stand." Ook heeft de Profeet Mohammed (vzmh) de gelovigen geleerd, dat het een moslim niet is toegestaan langer dan drie dagen in onmin met zijn broeder te leven. Zelfs heeft hij eens gezegd dat Allah vergeving zal schenken aan een ieder die niets anders naast Hem aanbidt, behalve aan degenen onder hen die rancuneus zijn tegenover hun broeders.

'IED UL-FITR

De dag van de 'Ied is op de eerste dag van de maand Sjawwaal. Op deze dag dankt iedere gelovige Allah dat hij in de gelegenheid is geweest een nieuwe start te maken. Op deze dag verzoent hij zich met een ieder, met wie hij tot dan in onmin heeft geleefd. Op deze dag neemt hij zich voor om de ommekeer, die de Ramadan in zijn leven heeft teweeggebracht, voor de rest van zijn leven door te zetten.

Wij wensen aan de gehele moslimgemeenschap een gezegende Ramadan toe, en alvast een 'Ied Mubarak.

Verder in deze editie:

- De oplossing voor misdaad en geweld

DE OPLOSSING VOOR

MISDAAD EN GEWELD

Wereldwijd nemen misdaad en geweld toe. Het wordt nu haast een nachtmerrie. Indien er geen doeltreffende maatregelen worden genomen om deze kwaden de kop in te drukken, zal de mensheid zich overgeven aan de wet van de jungle en zal geen enkele beschaving meer overleven. We maken ons in de eerste plaats zorgen om de alarmerende toename in ons eigen land. Dagelijks lezen we over moorden, roversbenden, inbraken, ontvoeringen, mishandeling van vrouwen, enzovoort. Om dit alles tegen te gaan, past de Westerse wereld twee beleidslijnen toe, die met elkaar in strijd zijn:

- de bestaande straffen en het aantal rechtbanken worden verhoogd;
- het gevangenisleven wordt steeds chiquer en comfortabeler gemaakt uit oogpunt van menswaardigheid.

Strafverhoging, wat meestal neerkomt op een langere periode van gevangenschap, is een methode die zichzelf in de vingers snijdt. In de V.S., waar er straffen worden gegeven die tot honderden jaren kunnen oplopen, is de toename van misdaad en geweld zo alarmerend, dat het een bron van zorg voor het hele land is geworden. De doeltreffendheid van deze strafmethode is dus helemaal niet beter. Bovendien komt de crimineel binnen de gevangenis in aanraking met andere, veel meer gewetenloze en ervaren criminelen. Ze wisselen hun ervaringen uit en ontwikkelen misdaadmethoden, die nog moeilijker te achterhalen zijn. Er bestaat in het gevang geen hard gezwog meer; het voedsel is er beter en wordt regelmatig verstrekt dan erbuiten, de kleding is beter, en de gevangenen verdrijven

hun tijd met gokken, roken en naar de radio luisteren of televisie kijken. Het percentage van aanhoudingen en uiteindelijke veroordelingen is zo klein, dat geen enkele crimineel zich door zulke overwegingen laat afschrikken. Zelfs als hij in het uiterste geval gepakt en veroordeeld wordt, bevat het gevangenisleven geen verschrikkingen voor hem, vooral als hij soms zelfs voorwaardelijk eruit mag en zijn gezin kan bezoeken. Ook is het interessant te weten dat in Suriname de maximumstraf voor levenslange opsluiting twintig jaar bedraagt, wat echter in de praktijk na allerlei stafverminderingen veel korter is.

De meer intellectuele mensen zijn van mening dat misdaad in werkelijkheid psychologische en economische oorzaken heeft, en dat die daarom op die gronden moet worden aangepakt. Westerse denkers hanteren dezelfde theorie. En ze hebben alle middelen tot hun beschikking gehad om hun criminelen volgens die methoden te 'genezen', wat ze nu al voor vele tientallen jaren hebben geprobeerd. En toch is de situatie in het Westen veel alarmerender dan in het Oosten, ondanks de armoede in het Oosten en het gebrek aan faciliteiten voor psychologische behandeling. Het rijkste land in de geschiedenis van de wereld tot nu toe, en het meest geavanceerd op het gebied van psychologische en psychiatrische behandeling, namelijk de V.S., heeft zowat het hoogste misdaad- en geweldcijfer. Laten we onszelf

daarom niet door dit soort denkbepelden laten misleiden. Criminologen en de justitie in het Westen staan nog meer perplex dan wij, omdat ze alle redmiddelen hebben uitgeprobeerd die ze konden bedenken, zonder noemenswaardig succes.

De Westerse wereld bezit helaas niet het licht dat wij tot onze beschikking hebben. Dit is het Goddelijk licht en de leiding die onze Schepper aan ons heeft gegeven in de Heilige Koran, die ook in dit opzicht alle andere geopenbaarde boeken overtreft.

Volgens de Heilige Koran zijn er aan de mens dierlijke instincten, emoties, verlangens en begeerten gegeven, die aan het menselijke lichaam de drijvende kracht verschaffen voor inspanningen en hard werk. Maar net als bij alle andere aandrijfkrachten (zoals bij een motor van een auto, trein of vliegtuig) zal leed of zelfs de dood de mens onherroepelijk ten deel vallen, wanneer die kracht niet op effectieve wijze wordt gecontroleerd en gestuurd. Het dier in de mens moet getemd, beteugeld en volgens de wil van de menselijke geest bereden worden. De geest moet de rol van effectieve rijder vervullen. Deze menselijke geest, die aan de Goddelijke Geest onttrokken is, kan niet sterk genoeg zijn om het dier te controleren, indien zij geen voeding en kracht onttrekt aan zijn Bron (de Almachtige) via het dagelijkse gebed, vijf maal per dag. Hij heeft dit geestelijk onderhoud nodig, net zoals hij stoffelijk voedsel nodig heeft om het lichaam te onderhouden. De drijvende geest van de mens moet ook handelen volgens de morele en geestelijke principes, die de Schepper in de Heilige Koran

COLOFON

Redactie: Riaz Ahmadali, Irshaad Djoemai, Reza Ghafoerkhan, drs. Sharda Ahmadali-Doekhie

Contact - abonnementen - reacties:
Tel / fax: (597)422876 - Mobiel: 0881-1010
E-mail: ivisep@hotmail.com

Site: <http://moeslim.8m.net> en www.aaiil.org/suriname

Copyright: Overname uit 'De Dageraad' is toegestaan, mits de bron wordt vermeld.

'De Dageraad' is een uitgave van het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties' en is een voortzetting van 'Hakikatoel Islam' (1934-1960, redactie moulvi Shekh Ahmadali) en 'Al Haq' (1971-1980, redactie mr. Basharat Ahmadali en A.S. Hoeseni).

Het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties' presenteert de Islam volgens de visie van de Ahmadiyya Anjuman Isha'at-I-Islam te Lahore.

Op onze site:

Het vasten

www.geocities.com/ivisep/nieuws/an_vasten.htm

Vasten, medisch bekeken

www.geocities.com/ivisep/nieuws/an_vast_med.htm

De Islam en het Divalifeest

www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb_2002_03.htm#diwali

heeft uitgelegd.

Het bovenstaande sublieme punt van waarheid heeft geen uitleg nodig. Degenen die "geloven en goede daden verrichten" hebben geen politiemacht, rechter of gevangenis nodig om hen op het rechte pad te houden. De Heilige Koran leert ons hoe we het dier in ons moeten temmen en controleren, zodat we het kunnen berijden naar grote morele en geestelijke hoogtes. Maar er zijn mensen die zich niet bekommeren om morele en geestelijke waarden. Hun geest verzwakt en kan zelfs de dood naderen. Het dier in hen wordt halsstarrig en wordt hen de baas. En ze beginnen het leven te leiden van het dier, dat bij al hun dagelijkse activiteiten de baas speelt over hun geest.

Een dier heeft geen morele of geestelijke waarden. Geen enkele politiemacht, rechter of gevangenis kan zijn natuur veranderen. Economische en psychologische behandelingen brengen geen enkele verbetering bij hem teweeg. Een dier moet lijfelijk gestraft worden, zodat het zich zal gedragen. Er is geen andere remedie.

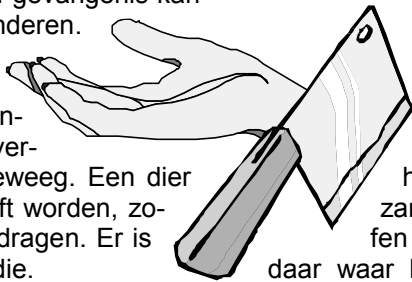
De Westerse wereld heeft verbeteringsgestichten en tuchtcholen. Deze hebben geen merkbaar succes gehad. Dit komt omdat we personen, die voor het eerst een misdrijf plegen, vakken en beroepen leren, denkende dat hun neiging tot misdaad te wijten is aan economische redenen. Geen enkel vak of beroep loont echter zo flink als misdaad. Vaardigheden onderwijzen is dus niet het volledige antwoord.

Eerste misdrijfplegers moeten daarom, naast het bovenstaande, ook moreel en geestelijk verbeterd worden. Dit vereist verlicht en modern onderricht, dat ook moet omvatten de voorgeschreven gebeden, het vasten en onderwijs van de Heilige Koran met vertaling, evenals lessen over verantwoordelijkheid van de mens voor zijn daden die zijn leven tot een hemel of een hel maken, zelfs in deze wereld.

Maar wanneer de eerste misdrijfpleger zich niet betert en hij zich nog steeds laat leiden door zijn dierlijke driften, dan moet het dier in hem getemd worden door lijfstraf. Het

heeft geen zin om miljoenen en miljoenen criminelen op te sluiten die een financiële last voor de maatschappij vormen, en ergere criminelen worden wanneer ze eruit komen. Hoe het ook zij, de crimineel neemt mee in zijn overwegingen de mogelijkheden om gemakkelijk en veel geld te verdienen via misdaad, waarbij de kans om gepakt en uiteindelijk veroordeeld te worden zeer klein is. Ook neemt hij (i.h.b. in de Westerse wereld) in overweging het comfortabele gevangenisleven. En vanzelfsprekend besluit hij de gemakkelijke, lucratieve weg te bewandelen.

Een persoon, die beheerst wordt door het dier in hem, kan niet verbeterd worden, tenzij het dier in hem wordt getemd en verbeterd door lijfstraf. Dit is de enige taal die een dier begrijpt wanneer het zich door de duivel laat controleren.

De auteur is tijdens zijn lange jaren in overheidsdienst verschillende malen in de gelegenheid geweest het heilzame effect van lijfstraffen te aanschouwen,

daar waar beroep doen op het verstand en op de betere kant van de mens faalde. In Bombay City, waar hij lang vóór de scheiding tussen India en Pakistan diende, braken er eens volksrellen uit. De politie, de rechter en zelfs het leger konden niets doen om deze te stoppen. De rellen (steekpartijen, brandstichtingen, etc.) duurden meer dan twee maanden. Het leger verzocht toen openbare aframelingen in te stellen. Binnen twee dagen hielden de rellen op!

Verschillende criminelen, met wie de auteur te maken had, smeekten hem om hen naar de gevangenis te sturen, maar hen niet af te ranselen. Maar hij kwam erachter dat zelfs maar zes zweepslagen genezing teweegbrachten bij beginnende criminelen, die daarvóór niets hadden geleerd van tuchtcholen of gevangnissen.

Laten we de zwaar bekritiseerde straf van het afhakken van de hand van een dief bekijken. Het moet duidelijk zijn, dat de Heilige Koran niet eist dat de hand al bij de eerste

gelegenheid moet worden afgehakt. Het vers in kwestie luidt: "En (aangaande) de man en de vrouw die verslaafd zijn aan diefstal, hak hun handen eraf als een straf voor wat ze hebben verdiend, een voorbeeldige straf van Allah. En Allah is Machtig, Wijs. Maar wie berouw heeft na zijn wandaad en zich betert, Allah zal Zich (genadig) tot hem wenden. Waarlijk, Allah is Vergevend, Genadig." (5:38-39)

Het is dus duidelijk dat er aan de crimineel een kans moet worden gegeven berouw te hebben en zich te beteren, wat kan gebeuren door hem onder toezicht te plaatsen, hem te sturen naar een verbeteringsgesticht, of door hem te ranselen. Wanneer hij door blijft gaan met misdaad, moet in eerste instantie zijn linkerhand worden afgehakt. Er is in de historie van de islam geen enkel geval bekend, waarbij de tweede hand ook moest worden afgehakt. In feite komt het niet eens zover dat de eerste hand wordt afgehakt, wanneer de crimineel eenmaal weet dat deze voorbeeldige straf aan hem kan worden opgelegd.

De praktijk is het beste bewijs. Saoedi-Arabië heeft ervoor gekozen deze straf in te stellen. Vele mensen uit onze gemeenschap zijn intussen naar Saoedi-Arabië gegaan voor de Hadj (bedevaart), de *Oemra* (kortere bedevaart of bezoek) of voor zaken. Hebben ze ook maar één persoon gezien bij wie de hand is afgekapt? De auteur heeft daar bijna twee maanden verbleven en heeft overal gereisd. Hij heeft geen enkel persoon gezien, wiens hand was afgekapt. En wat ziet men in plaats daarvan? Winkels, vol met dure kleding, zilveren en gouden sieraden, etc., met de deuren open, en geen enkele beveiligingsagent of zelfs maar een gesloten deur gedurende de nacht of wanneer de winkelier weggaat voor de dagelijkse gebeden. Slechts af en toe werd een reep van zwarte stof voor de deuropening gebonden wanneer de winkel onbeheerd werd achtergelaten. Bij navraag bleek dat dit niet was bestemd om dieven tegen te houden, maar verdwaalde honden en katten.

Diefstal, met zijn meer gecompliceerde vormen van inbraak, roof, roofbenden, etc. omvat bijna tachtig

procent van de misdaad op de wereld. Ondanks beveiligingspersoneel, honden, alarmsystemen, politiepatrouilles en andere maatregelen, kan niemand naar bed gaan met de zekerheid dat hij in de nacht niet beroofd zal worden en, wat nog erger is, ook nog eens neergestoken of gedood zal worden. Wanneer men dit in beschouwing neemt, en wanneer men het barbaarse niveau van roof en moord in onze samenleving in beschouwing

***“De straf van degenen die ... ernaar streven kwaad in het land te stichten, is dat zij gedood of gekruisigd zullen worden, of (dat) hun handen en hun voeten aan te-
genovergestelde zijden afgesneden zullen worden, of (dat) zij gevangen zullen worden gezet. Dit zal als een ongenade voor hen op deze wereld zijn, en in het hierna-
maals zullen zij een zware straf hebben.”***

De Heilige Koran, hoofdstuk 5, vers 33

neemt, is het dan eerlijk om de straf die de islam geeft “barbaars” te noemen? Deze minachtende term wordt gebruikt door Westerse landen die, in naam van hun ‘beschaafde cultuur’ en ‘gezonde rede’, niet aarzelen miljoenen en miljoenen mannen, vrouwen en kinderen te bombarderen en te verminken. Er wordt niet eens geschroomd hele landen plat te bombarderen, om zogenaamd naar wapens of ‘terroristen’ te zoeken. De Westerse landen rechtvaardigen hun massamoorden en vermindering van onschuldige mensen onder het voorwendsel van zelfverdediging en de noodzaak de gemeenschap te verdedigen tegen communisten, agressors, of het nieuwe stopwoord – terroristen. Waarom kan hetzelfde argument niet gebruikt worden door een regering, die een verantwoordelijkheid heeft tegenover de mens en tegenover God om vredige, onschuldige burgers te beschermen tegen rovers en bandieten? Tegen barbaren, die in een mum van tijd spaargeld van onschuldige mensen stelen en hen daarbij ook nog neersteken of doden?

Onze verwesterde mensen, gehypnotiseerd door alles wat uit het

Westen komt, zijn het vaak eens met de ‘moderne’ denkbeelden uit deze wereld. Ze zijn nog niet beroofd, neergestoken of gedood. Dit is waarom ze zo gemakkelijk de islamitische wijze van straffen in een kwaad daglicht stellen en pleiten voor milde behandeling van gevangenen.

Men werpt soms het bezwaar op dat een persoon per abuis in verband kan worden gebracht met een aanklacht van diefstal. In dat geval kan men de vraag stellen of het dan eerlijk zou zijn om hem zelfs maar naar de gevangenis te sturen. Hoe dan ook, in het begin mag van niemand de hand worden afgekap. Hoe kan een valse beschuldiging dan leiden tot een onherroepelijke gerechtelijke dwaling? Een fatsoenlijk mens wordt niet gemakkelijk vals beschuldigd en veroordeeld. Laten we er echter van uitgaan dat alleen van een gewoontedief, die op heterdaad wordt betrapt, de hand wordt afgekap. Dit is veilig genoeg. Uit ‘menswaardige overwegingen’ kan een chirurg de hand van een gewoontedief amputeren na een verdooving te hebben toegediend. Zoals de ervaringen in Saoedi-Arabië laten zien, doet de gelegenheid om de hand af te hakken zich zelden of nooit voor, omdat de islamitische straf(dreiging) volkomen effectief is.

Als we bang zijn dat ook dit te streng is, mogen we er vrijwel zeker van zijn dat we nimmer in staat zullen zijn de alsmaar toenemende misdaad en geweld aan te pakken door andere methoden, die door Westerse landen en hun bondgenoten zijn uitgeprobeerd. Waarom zouden we ‘soft’ moeten zijn tegen een crimineel en het feit negeren dat hij zijn onschuldige slachtoffers zonder enige wroeging berooft en neerstekt?

Afgezien van het vitale belang van het naleven van de Koran en de Soenna, kunnen we ook de volgende stappen nemen:

a. Films, die misdaad en geweld tonen, moeten helemaal uit de

bioscopen en van de televisie gebannen worden. Zulke films sporen de jongeren niet alleen aan tot geweld, maar onderwijzen vaak ook nog ingenieuze methoden voor misdaad en geweld. Laten we zeer resoluut deze films uitbannen.

b. Politiepatrouilles zijn 's nachts zeer effectief. Wel is het zeer duur om een gemotoriseerde politiemacht, die groot genoeg is om een groot gebied te bewaken, te onderhouden. Ook wordt hierdoor de sluipende dief van te voren gealarmeerd. En zulke patrouilles zijn niet overal toegankelijk. Gelukkig zijn er tegenwoordig particuliere beveiligingsbedrijven, die een deel van het patrouilleren op zich nemen.

Eventueel zouden politiepatrouilles op de fiets overwogen kunnen worden. De auteur heeft hiermee geëxperimenteerd als districtsofficier en vond het zeer effectief. Een kleine politiemacht uitgerust met fietsen kan grote gebieden beslaan en ze werken geruisloos, waardoor er een verrassingselement aanwezig is. En per slot van rekening is het gemakkelijker om een dief op een fiets achterna te zitten dan per voet. De kosten van dit plan zijn miniem, terwijl het voordeel enorm is.

Naseer Ahmad Faruqui

Uit: The Light, december 1976

Bewerkt door de IVISEP-redactie

Noot 1:

Dit artikel werd in 1976 gepubliceerd. Het zal de lezer zijn opgevallen dat anno 2003, 27 jaar later, de Westerse wereld nog steeds geen oplossing heeft gevonden voor de torenhoge en steeds verder stijgende misdaadcijfers, gezien het feit dat nog steeds vele vormen van diefstal, roof, moord e.d. plaatsvinden, niet alleen in Westerse landen, maar ook in Suriname. Wellicht dat alsnog de islamitische wijze van misdaadbestrijding als afschrikmiddel toegepast kan worden om erger te voorkomen.

Noot 2:

Reactivering van de doodstraf in Suriname komt regelmatig ter sprake. De Koran (5:33, zie kader) geeft de mogelijkheid om aan zware misdadigers de doodstraf op te leggen. De in dit artikel behandelde strafmethode is veel minder rigoureuus, en wellicht even effectief.

Zachte heemeesters maken stinkende wonden.